

Erciyesin Kızı Nihal

– KOCAMANOĞLU · 31 Temmuz 2011

Osman Gazi ile çıkmıştık Maraş'tan yola
Pınarın başında selam verdik sağa sola
İlerliyorduk son süratte kır bir ağırla
Nihavent şarkıları dinliyorduk sabırla

Ekinler bir karış olmuş göğe bakıyordu
Susuzluk körpecik yürekleri yakıyordu
Gök çatmış kaşını şimşekleri çakıyordu
Gök gözlü kızın gözyaşı yere akıyordu

Dostumuz geliyordu Erkilet'e Tebriz'den
Karşılama düşüyordu muhabbetle bizden
Almer doluydu, yerleri yoktu yatağından
Açar bulduk kolların Çırağan sarayından

Kayseri, gece alca ışıklar saçıyordu
Kral ağaçları beyaz çiçekler açıyordu
Gök gözlü dostum alıp götürdü otağına
Tanıştırdı balalarla, hayat ortağına

Hilal, başındaydı akça başlı Erciyes'in
Uykudan gözleri kapanıyordu herkesin
İki genç güzel kız geliyordu Hacılar'dan
Sıyrılıp kurtulmuşlardı bütün acılardan

Gayretli gördüm Erciyes'in kızı Nihal'i
Gözleri parlıyordu, sevda doluydu hali
Selam sundum Yalguzak bacıma en has âli
Hizmetteydi başkan, hep gayretliceydi vali

Çelik kanatlı akkuşun hiç yeri yok idi
Baykuş sesi geldi Adana'dan yol çok idi
Akbaşlı Bakır dağı Yahyalı'ya bakardı
En nadide kirazları da kızlar satardı

Baka baka geçtikte kenarından Nięde'nin
iekli dalların kopardık kokan iğdenin
Önünden ak bulutlar geçiyordu hilalin
Bütün yaptığı ekmek kavgasıydı Nihal'in

Kayseri-210505